

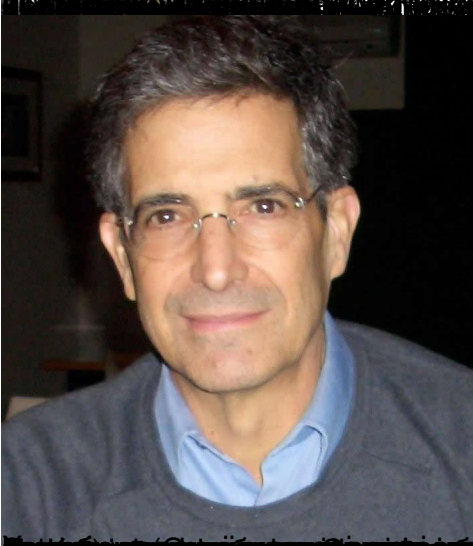
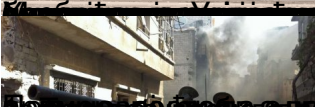

Званично образложење за покретање ваздушних напада на Савезну Републику Југославију од стране САД и њених савезника у НАТО-у било је спречавање тешких и систематских повреда људских права и хуманитарне катастрофе на Косову и Метохији, а да су сви претходни напори да се сукоб реши мирним путем били узалудни. Када се говори о тим напорима за мирно разрешење спора, пре свега се мисли на резолуције Савета безбедности из 1998. године и на преговоре у Рамбујеу 1999. године. После неуспеха ових преговора, односно постављања ултиматума српској страни и његовог одбијања, започела је војна интервенција 24. марта 1999. године. Повод је био случај у селу Рачак. Американци су тврдили да је у питању масакр над цивилима који је починила српска страна. То што се касније испоставило да то није истина, не може да промени ствар – да је извршена агресија против једне земље, у којој је, према подацима владе СРЈ, за тих 78 дана погинуло око 1000 војника и полицајаца, 2500 цивила, уништени бројни инфраструктурни објекти, болнице, школе, стамбене зграде, а материјална штета се процењује од 30 до 100 милијарди долара.

Ипак, апологете ове интервенције сматрају да се на тај начин помогло многим „несрећницима који су трпели репресију режима“, да је циљ оправдао средство и да се истовремено предупредио много већи сукоб који је могао да се прошири на цео Балкан. Тадашњи амерички председник Клинтон говорио је, оправдавајући интервенцију, да се геноцидна политика једино тако може спречити и да би свако уздржавање значило давање прећутне подршке убијању, силовању, етничком чишћењу и протеривању.

"Хуманитарне интервенције" као нехумана ствар

Пише: Александар Лукић
понедељак, 09 септембар 2013 12:30

"Хуманитарне интервенције" као нехумана ствар

Пише: Александар Лукић
понедељак, 09 септембар 2013 12:30

~~Текст који је био издати под овом сликом је избрисан.~~